

pred kralja stopin jaz, zaradi podobnosti naju itak ne more razločiti, se mu stavi brat na uslugo. Mlinar je seveda v to rad privolil. Ko čez leto kralj pride in pokliče mlinarja na odgovor, stopi pred njega njegov brat. Kralj ga vpraša: »No, ali dobim prave odgovore?« »Dobite jih, Veličanstvo!« Kralj se nasmehne: »Kako daleč je torej do nebes?« Brat odgovori: »Kristus na križu viseč je rekel desnemu razbojniku: še danes boš z menoj v raju — torej prave daleč tjakaj ne more biti.« »Dobro si povedal!« reče kralj. Koliko pa sem p + n jaz vreden?« »Kristusa, kralja ne-

bes in zemlje so prodali za trideset srebrnikov, vi pa ste za eno kraljestvo manjši od Njega, torej ste vredni devetindvajset srebrnikov.« »Haha, ti pa to res znaš, ga pohvali kralj. Kaj pa zdaj jaz mislim? Še to povej, potem pa je tale možnja cekinov tvoja.« »Kaj da mislite, Veličanstvo? Kaj drugega neki, kakor to, da sem jaz mlinar, v resnici pa le njegov brat.« »Tu imaš možnjo, prebrisan dečko si, zdaj pa res verjamem, da na slični način vam je res lahko brez vseh skrbi živeti, se nasmeji kralj in odkoraka.

Maribor. Vse je začelo primanjkovati v našem mestu. Kriva je tega na eni strani suša, a na drugi vedno večje število hiš in prebivalstva. Treba bo iskati še nove vrelce. Na Frankopanovi cesti pa je še v noči od petka na soboto počila vodovodna cev. — Osrednji urad za zavarovanje delavcev (bolniška blagajna) je kupil za 490.000 stavbeni prostor zraven sodišča za zgradbo palače, ki bo stala okoli 7 milijonov Din. Kvadratni meter tega stavbišča stane Din 325. — Mestni občinski svet ima dve seji zaporedoma. Dne 22. avgusta bo redna seja, a 25. bo občinski svet volil 5 članov v nov okrajni gestni odbor. — Prosветna društva župnije M. Milosti priredijo v nedeljo, 25. avgusta romarski izlet na Ptujsko goro. Kdor se hoče udeležiti tega izleta, naj se oglasi pri č. g. p. Pavlu v frančiškanskem samostanu. Izleta se udeležijo tudi omladinska godba. Vožnja je polovična.

St. Peter pri Mariboru. Gospodinjstvo šolo bodo otvorile tukajšnje šolske sestre. — Apostolstvo mož se je ustanovilo za našo župnijo. Vsako prvo nedeljo v mesecu imajo pri jutranji službi božji skupno pobožnost. — Radijo je našel pot tudi že k St. Petru. Nabavila sta si ga gostilničar Božič in obitelj Kijarjeva v Hrenčici. — Občina je pustila razglasiti, da se more predpisano ročno delo — kuluk — čimprej izvršiti, ker se bo v nasprotnem slučaju iztirjalo za neizvršeno delo odpadajoči znesek. — V nedeljo dne 25. avgusta se vrše po rani sveti maši v občinskem domu volitve v okrajni cestni odbor in sicer za občine St. Peter, Sv. Marijeta ob Pesnici, Spodnji in Zgornji Duplek, Ciglenca, Sv. Martin in Grušova. Volilo se bo enega odbornika.

St. Peter pri Mariboru. V nedeljo se je izročila č. s. Melaniji Ploder, kateri je podelil občinski odbor častno občanstvo, diploma kot izraz hvalečnosti za njeno nad 40-letno požrtvovalno in plodonosno delovanje na prosvetnem in socialnem polju.

Kamnica pri Mariboru. Čuden slučaj se je zgodil na oblastni podravski cesti med Selnico ob Dravi in Kamnico. Pri gostilni Lavrenčič v občini Sleme je v nedeljo zvečer okoli pol sedme ure privozil v smeri iz Maribora osební auto nekega trgovca z lesom iz okolice Marenberga. Pred hišo posestnice vdove Lize Verdonik je v tem momentu pridiral 5 letni sinček Rudolf Verdonik materi, ki se je vračala z njive proti domu, naproti. Otrok ni opazil avtomobila in se ni zmenil za krik matere, ki je videla pretečo nevarnost. Deček je skočil na cesto, ko je pridiral avtomobil. Otroka je avto, a deček je ostal pod avtomobilom. Ko je je vsa obupana kričala in se od strahu skoro ni mogla premakniti z mesta. Šofer je ustavil avto, a deček je ostal pod avtomobilom. Ko je šofer zapeljal vozilo malo naprej, so našli dečka vsega krvavega na sredi ceste. Poškodovan je bil samo na glavi in sicer prickej težko. Počila mu je lobanja. Zadel ga je samo prednja qsovina avtomobila. Kolesa niti niso šla preko dečka. Sreča, da je šofer mahoma ustavil avto,

ker bi sicer zadnja osovina razbila dečku glavo. Dečka je čuval angelj varuh, ker je ostal živ pod avtom. Domači so dečku doma izprali rane in ga spravili v mariborsko bolnico.

Duplek pri Mariboru. Mariborska tvrdka je prevzela gradnjo velikega novega lesenega mostu čez Dravo pri Dupleku (na sredini med Ptujem in Mariborom). Lokalni pripravljalni odbor je zbral veliko hrastovega lesa in tudi nad 100.000 Din gotovine kot prostovoljne prispevke za most. A odbor je stavil pogoj, da mora podjetnik pri delu zaposliti predvsem domače tesarje in delavce. V okolici Dupleka in Vurberga je namreč izvanredno mnogo tesarjev. Podjetnik pa besedo »domači«, razlaga bolj na široko in je zaposlil pri mostu tesarje in delavce, ki niso iz ožje »domače« okolice. In sedaj se pojavlja velika nevolja pri pridnih članih odbora in domačih delavcih.

Sv. Miklavž pri Mariboru. Na dan 4. avgusta 1929 smo imeli blagoslovljenje gasilnega doma in brigadne, katero nam je blagoslovil č. g. dekan Sagaj. Omeniti moramo, da tako lepega dneva Sv. Miklavž še ni doživel. Zahvaliti se moramo našemu izbornemu gasilnemu društvu za tako požrtvovalno delo in lepe uspehe in vsem darovalcem, ki so pomagali pri delu, dekletom za kinč, hoški godbi, pevcem iz Razvanja, posebno pa g. kumici P. Vrus, ki nam je s svojim dobrim srcem pokazala in nam dala lep vzgled, kako moramo stopiti bližnjemu na pomoč, ker bo prišel kmalu čas, da bomo zopet potrkali na njeno dobro srce in vemo, da bomo tudi takrat uslišani. Zahvaliti se moramo tudi gospodu Vrusu za njegovo zmčnost, ki je s tem privabil toliko tujcev, gasilno društvo pa prosimo, da gre naprej po začrtani poti, ker ravno z društvom je prenehal krik, vik in aufbiks po občini ter želimo, da si društvo ustanovi svoj pevski zbor, po vzgledu Razvanja. Zahvaliti se pa moramo tudi vsem dobrotnikom, ki so pripomogli do zmage.

Jarenina. Izredno slavlje obhajamo v nedeljo 18. avgusta v Jarenini. Po drugi službi božji namreč bo g. sreski načelnik za Maribor, levi breg odlikoval z najvišjim odlikovanjem Nj. Veličanstva z redom sv. Save IV. razreda tukajšnjega milostljivega gosp. kanonika in dekana Josipa Čizek, za njegove velike zasluge za narod in državo. Istočasno bo pripel zlato kolajno gosp. Francu Šparl, dolgoletnemu županu in delavcu na zadružnem polju. Poznamo skromnost millega gospoda kanonika, kakor tudi g. Šparla, zato ne moremo in nečemo na tem mestu naštevati njunih zaslug za Jarenino in slovenski narod. Vsaj jih poznate vsi, njuni številni znanci in prijatelji, zato njima že k davno zasluženemu odlikovanju tem prirčneje častitamo! Naj njima bo to najvišje odlikovanje samo skromno priznanje njunega dela, obenem pa nova spodbuda še k nadaljnjemu uspešnemu trudu v prid Jarenine in slovenskega naroda! Na mnoga leta! — Popoldan ob treh pa priredi tukajšnje prosvetno društvo za večjo proslavo dneva igre: »Krivoprisežnika«, s sodelovanjem pevskega društva »Maribor« pod vodstvom g. Gašpariča. Da se Jareninčani polnoštevilno udeležijo obeh proslav je njihova narodna dolžnost! Iskreno vabljeni pa so tudi zunanji znanci in prijatelji, ki ljubite lepo pesem in

pošteno zabavo! Na veselo svidenje v Jarenini 18. avgusta!

Jeruzalem. Mladeniški tabor v Jeruzalemu za katoliške mladeniče iz cele dekanije Velika Nedelja in Ljutomer se vrši v nedelje dne 1. septembra 1929 ob pol 10. uri. 1. Kdo se ga udeleži? Vsi katoliški mladeniči, organizirani in neorganizirani. 2. Kako se ga udeležijo? Peš ali z vlakom do Ivanjkovec, 1 uro hoda, veseli, polni upanja, v najlepšem redu. 3. K čemu? Kaj je namen? Versko in moralno ter socialno prenovljenje mladeničev na večno veljavni načelih Kristusovih in potem s pomočjo »Katoliške akcije« oziroma laičnega apostolata mladeničev enako prenovljenje drugih stanov in slojev pribivalstva, to je torej verski moralni in socialni dvig naroda. 4. Kdo bo sodeloval? Ob pol 10. uri bode v cerkvi pridigoval in maševal presvetli pomožni škof dr. Ivan Tomažič iz Maribora. Po božji službi na prostem tabor mladeničev, pozdravi, govor profesorja dr. Josipa Hohnjec in dr. Janeza Janžekovič, ki je ravno došel iz Pariza, kjer je spoznaval katoliški prepoved Pariza in Francije v smislu katoliške akcije. 5. Kje bode tabor? V Jeruzalemu to je podružnica Sv. Miklavža pri Ormožu, najlepša in najvažnejša točka Ljutomerskih gor, domovina najboljšega svetovnoznanege viteza Jeruzalemčana, razgledna točka čez naše desetletnici osvobojenja se na novo poživlja joče Prekmurje in Medžimurje tje do Blatnega jezera in prestolice kneza Pribine. 6. S čim se bomo preživeli? S tem, kar bode kdo prinesel s seboj ali pa dobil od dobrega prijatelja. 7. Kako se bomo vrnili? Zopet peš ali z vlakom iz Ivanjkovec, v najlepšem redu, navdušeni, prežeti gorečnosti do laičnega apostolata, požrtvovalnega dela za verski, moralni in socialni prepoved našega naroda v duhu Kristusovem. Na svidenje!

Mala Nedelja. Zadnji teden julija so pri nas umrli štirje, med njimi ugledni oče Ivan Hanžel iz Moravca in vrli mladenič Anton Filipič iz Radoslavec, oba dolgoletna naročnika ne Slov. Gospodarja. Prvi je bil vzgleden oče in skrben gospodar, blagi sosed in dober kristjan. Ni čuda, če si je vzgojil sina, ki bo čez par let kot salezijanski duhovnik pel novo mašo, zdaj pa mu je v veliko tolažbo stal ob strani v njegovem zadnjem trpljenju in boju. Izkušene in prijazne očeta Hanžela bomo sosed dolgo pogrešali, saj je rad pomagal vsakomur in vedel vedno kaj koristnega nasvetovati, pa tudi kratkočasnega povedati. V 66. letu starosti sta mu želodčna in pljučna bolezen upihnila luč življenja. — Drugi, Anton Filipič, je bil vzoren mladenič, marljiv in varčen tesarški pomočnik, ki se je s poštenim delom pripravljal na svojo bodočnost. Toda v božjih računih je stalo drugače: v najlepših letih, 29 let starega, ga je pobrala huda črevesna bolezen, ki je tudi operacija v ormoški bolnici ni mogla ustaviti. Kako prav mu je prišlo ob njegovi zgodnji nepričakovani smrti, da se v svoji mladosti ni vdajal grdim fantovskim strastem in razuzdanosti! Mladina, ne pozabi: stari mora, mladi more umreti! — Obema rajnima, ki ju je na zadnji poti spremljala velika množica ljudi, naj sveti večna luč, potrjim rodbinam Hanžel in Filipič pa velja naše iskreno sočutje ob nenadomestljivih izgubah.

Križevci pri Ljutomeru. V nedeljo dne 25. avgusta tega leta priredi tukajšnje gasilno društvo veliko tombolo, katere dobiček je namenjen za motorno brigadno. Res zadnji čas, da se je sprožila ta prepotrebna misel za nabavo, ker je Sv. Križ ravno v sredini Murskega polja in je dostop z motorno brigadno v vse tukajšnje kraje mogoč. Da pa bo ta prireditve gotovo uspela, so se naši agilni gasilci potrudili za izvanredno veliko število (okrog 500) dobitkov in celo 8 zelo bogatih glavnih tombol, ter za zabavo, okrepčila in drugo. Mislimo, da bo ljudstvo razumelo cilj te prireditve, da bo na 25. avgusta vse pohitele po srečo v Križevce.

Gajovci. Tukajšnje prostovoljno gasilno društvo priredi v nedeljo dne 18. avgusta vrtno

veselico na vrtu gospe Mikl pri Sv. Marjeti a sledečim sporedom: 1. Sprejem tovariških društev od 2. do 3. ure popoldne; 2. Tombola s krasnimi dobitki; 3. Ribolov; 4. Izročitev častne diplome vseh občin župniji Sv. Marjeta mnogozasluznemu bivšemu narodnemu poslancu gospodu Ivanu Vesenjaku; 5. Šaljiva pošta; 6. Licitacija. K pestrosti veselice bo sodelovala tovariška godba na pihala iz Gorišnice. Tovariškem društvom in vsem prijateljem gasilstva ključemo ob tej priliki: Na veselo svidenje!

St. Ilj pri Velenju. Dne 5. avgusta se je vršila na slovesen način izročitev odlikovanja z redom sv. Save 4. stopnje župniku Fr. Schreinerju po sreskem komisarju g. Eiletzu. Udeležila se je slavlja cela župnija. Prostor med cerkvijo šolo in župniščem je bil ves v zelenju in vencih. Trije visoki mlajši. V nedeljo zvečer podoknica, streljanje in raketi. Okusno okrašena šolska dvorana, v kateri se je vršila izročitev, je bila nabito polna, še več ljudi je stalo pred šolo. Po slovesni sv. maši je g. sreski komisar v znamenitem govoru slavil zasluge odlikovanca na gospodarskem, združnem in prosvetnem polju. Nato je pripel krasno odlikovanje ter izrazil svoje čestitke. Odlikovanec se je v toplih besedah zahvalil ter končal svoja izvajanja s trikratnim Živijo-klicem Nj. Vel. kralju Aleksandru, ki posvečuje vse svoje moči delu za močno in srečno Jugoslavijo. Vsa množica je navdušeno zaklicala trikrat krepki Živijo, učenci ostovne šole so skupno s pevskim zborom zapeli »Bože pravde«. Nato so še v lepih besedah častili v imenu okrajnega zastopa g. gerent dr. Mayer, v imenu dekaniješke duhovščine monsignor Ivan Rotner, v imenu učiteljskega g. šolski upravitelj St. Gradišnik, v imenu posojilnice predsednik nadzorstva g. župnik Gorišek, v imenu občine g. župan Orozel, v imenu Prosvetnega društva knjižničar A. Jelen, v imenu krajevnega šolskega odbora posestnik J. Koren, v imenu Kmetijske podružnice posestnik B. Jezernik, za hmeljarsko podružnico tajnik V. Hrastnik, za šolske otroke učenka Iv. Jelen. Konečno je g. dr. Jančič naglašal zanimiv dogodek iz leta 1914. Dne 8. avgusta preteče petnajst let, da je bil odlikovanec — takrat provizor v Zalcu — na ovadbo avstr. stotnika skoraj zaprt zaradi slike takratnega srbskega prestolonaslednika Aleksandra. Čuden slučaj je hotel, da je bil orožnik pozabljen akt doma. S tem je dobil g. provizor pol ure časa. Hišna preiskava ni našla slike in orožnik je odšel brez uspeha. Odlikovanec se je ganjen zahvaljeval posameznim, govornikom. Pred šolo je bil slavočok z napisom: Slava visokemu odlikovalcu in zaslužnemu odlikovancu! Pred župniščem pa: Čast dolgoletnemu delavcu na združnem in prosvetnem polju!

Breg pri Konjicah. Od srčne kapi zadeta je naglo umrla Marija Černec. Zjutraj je bila zdrava in vesela, zvečer ji je že mrtvaški zvon pel v slovo k večnemu počitku. Bila je dobra gospodinja in skrbna mati. Živela sta skupaj z možem 51 let. Počivaj v miru, ljuba mati v preranem grobu!

Oplotnica. Doslej neodkriti vlomilci so vlomili v noči od 9.—10. avgusta v trgovino Ane Leskovar v Oplotnici pri Konjicah in odnesli raznega blaga za 35.000 Din.

Prevorje. Malokdaj pride kakšen glas iz našega kraja, sedaj pa, ko prihaja tudi k nam živahnije življenje, se moramo pa malo vzdramiti. Najvažnejše je gotovo dograditev nove ceste, ki gre proti svojemu srečnemu koncu. Vršilo se še zadnja dela in enkrat v septembru jo bomo slovesno blagoslovili in izročili prometu. Pred dobrim tednom so pripeljali po njej nov bronast zvon, katerega smo dvignili v zvonik preteklo nedeljo, ko smo praznovali god naše farne patrone sv. Ane. Težak je bil boj zanj in dolgo smo ga čakali. Zato pa smo ga sprejeli s tem večjim veseljem. Vsi smo bili nepopisno vzradoščeni, ko nam je zapel v prvi pozdrav njegov blaglasni močni glas. Moralo je na biti tako, da se je na ta dan družila

žalost z veseljem. Žalost namreč, ker nas v teh dneh zapusti naš dobri župnik č. g. Roman Škerbs, ki namerava ravno ob svojem 30 letnem pastirovanju vstopiti v pokoj, v katerega ga sili bolezen. Polnih 23 let je živel med nami, kaj torej čudno, če se težko ločimo? Skromni smo Prevorjani in ne znamo na hrupne načine kazati svojega razpoloženja. Z okorno kretnjo in s trdo besedo se izražamo, a pri tem nam je srce najboljše in odkrito. Tako smo se v nedeljo poslavljali od Vas gospod župnik. Naj Vas ne moti in ne žalosti, če je kaka redka izjema prešerno stopala mimo Vas, bodite pa uverjeni, da je na drugi strani sto in sto nimih ust klicalo: »Ne hodite! Ostanite!« Bill ste nam skrbni oče, zvesti prijatelj, dobri svetovalec! V vsakem oziru ste nam bili na strani, — v vsakem oziru Vas bomo sedaj pogrešali. Trdno upamo, da se boste v pokoju in kratkem času pokrepčali in verjamite, da Vas bomo iz srca veselili vsakokrat, kadarkoli še boste prišli obiskat nas — Vaše iskreno vdane farane.

Sv. Ema ob Sotli. Naše prosvetno društvo nam bo preskrbelo za bodočo marsikaj koristnega v poljedelstvu, vinogradništvu ter sadjarskem oziru. — Dne 26. julija okoli desete ure zvečer nas je obiskala toča in nam občutno oklesila polja in vinograde. Naši ljudje gledajo s strahom v bodočnost. V naši fari je še precej dobrega vina na prodaj in to krog Sv. Eme, Sv. Urbana in v Vonarjih. Za letošnji vinski pridelek so zelo slabi izgledi in to radi preostre zime in zgoraj omenjene toče.

Sv. Križ pri Kostanjevici. Tukaj smo pokopali Janeza Hribar, po domače Krčana 38 letnega tesarja in cerkvenega zvonarja. Na križev torej se je ponesrečil pri podiranju kozolca, kjer mu je steber noge pomečkal. Bil je precej dolgo časa v bolnici v Brezicah, nekaj časa pa doma, kjer je umrl. Zapušča ženo, starše in pet neposkrbljenih otrok. Bil je tudi član gasilnega društva, ki ga je spremljalo skupno s kostanjeviškim društvom z godbo na čelu in nebrog ljudstva. Takega pogreba že ni bilo kmalu. — Tukajšnja posojilnica in hranilnica si je nabavila žitno čistilnico trier, ki je za malo odškodnino vsakomur na razpolago. Na zgradbi ceste Kostanjevica—Oštrce se je smrtno ponesrečil neki 18 letni delavec doma iz Dalmacije. — Letina pri nas dobro kaže, kakor tudi vinogradi. Lanskega vina je še precej v zalogi, ker ni kupcev in stalnih cen. — Zrakoplovi nas vedno obiskujejo: 9. in 10. avgusta smo jih videli nad 20. Eden je letel tako pri tleh, da smo ljudi videli in so nam v pozdrav z rokami mahali.

Pirot v Srbiji. Iz Pirota v Srbiji nam je poslal naš slovenski rudar tale žalosten dopis: Rudar Julijan Soršek je z nožem zaklal svojo ženo Ano, ker ga je zapustila in se podala k svojemu ljubavniku Gabrijelu Samcu. Julijan Soršek je prišel v pirotski rudnik pred tremi meseci ter je s seboj pripeljal ženo Ano in 2 otroke. Ana je bila zelo lepa ženska in v njo se je kmalu zagledal rudniški paznik Gabrijel Samec. Pred par dnevi je Ana zapustila oba otroke in moža, s katerim je živela v rudarski koloniji »Kozarniki« ter odšla v vas Rakito k ljubavniku. Julijana Sorška je ženina nezvestoba strahovito potrla. Ko je bil naslednji dan Gabrijel Samec v službi v rudniku, se je Julijan podal v Rakito in pozval Ano, da se vrne k njemu. Toda Ana je to odločno zavrnila. V obupu in srdu je tedaj Julijan izvlekel dolg nož in ga zabodel nezvesti ženi v prsa. Zadeta v srce se je Ana zgrudila in izdihnila. Takoj nato se je Julijan sam prijavil k policijskemu komisarju v Pirot in izpovedal svoj zločin. Ženo so naslednji dan pokopali. Julijana so pridržali v zaporu, otroka pa sta zapuščena. . . . Starejši je star 2 leti, mlajši pa komaj 5 mesecev.

Kmetijska podružnica Maribor in okoliš opozarja svoje člane na občni zbor, ki se bo v dvorani Vinarske in sadjarske šole vršil v nedeljo dne 25. avgusta. Začetek ob 9. uri dopoldne.

F. Wernig:

Gremo na Štajersko ...!

Čudovito lastnost ima štajerska krajina. Vzbudi v slehernem odločnem in podjetnem kranjskem rojaku otožne nagibe, priklene naše Primorce s solnčno Vipavo, in tudi rojak iz tužnega Korotana najde v slovenski Štajerski svojo drugo, boljšo domovino. In tako postaja naš zeleni Štajer onaj mirna, prijazna krajina, v kateri se brusijo vsa nasprotstva slovenskih značajev. In vedrine polni, veseli Štajerci izvršuje ne-hote sveto poslanstvo učvrščenja trdnjega, idealnejšega slovenstva.

Srečam nekoč tovariša Dolenjca, ki je na obisku svojcev v Ljubljani. Vprašam ga, če se mara vrniti na Kranjsko. »Saj veš, kako!« mi odvrne s ponosnim smehljajem in nestrpnostjo se ozira na uro, ki mu pakaže č s odhoda v — Maribor.

Zalemu, živahnemu dekletu iz Slovenskih gor, ki sem ga snubil nekoč, ponosno pripovedujem, da biva v naši veliki prestolici, v Ljubljani. Pobaram ga, če hoče z menoj. »Ne, v Ljubljano pa ne mara«, mi odločno odvrne. »Bom prišel pa v Celje nazaj.« »Da, tja bi pa rada«, de, in se nasmeje.

Povabili so tovariša-uradnika, grčavega Gorenjca, ki pa se je udomačil na Štajerskem — v Ljubljano in so mu ponudili visoko službo, oblast v vsej deželi. Kolebal je nekaj časa vsled zapeljive ponudbe, a je izjavil odločno naposled: Grem v svoje zatišje nazaj, grem med moje kmete na Štajersko!

Lahkoživega, šaljivega Prleka, ki zavzema med ljudstvom vodilno vlogo, najdem nedavno na Dolenjskem. Vprašam ga, če bi šel z menoj na Štajersko. Obmolknje in se zamisli, kakor bi utonil v davne, srečne sanje — in s tihim, pristrčnim nasmehom odvrne čez čas: »Tovariš, zdi se mi, da bi se mi zdelo zdaj že preveč lušno na Štajerskem, če bi se vrnil!«

Da, to je vpliv štajerske krajine; čaroben vpliv, katerega niso mogle izbrisati razne upravne razdelitve, vpliv, ki je enako silen ob deroči planinski Dravi, ob močnem zelenem Pohorju, ob tihi, ponižni Mislinji, ob bohotno razkošni dolini Savinjski, ob slikovitem laškem gričevju, ob gozdovih in soteskah štajerskega »ur-walda« in ob mejni, solnčni, toliko obrekovani, a tudi opevani Sotli.

Ko legajo dolge, vedno daljše sence bližajoče se jeseni na naravo, na pokošeno rumeno-zelene travnike, na samotne in tihe dobrave, na svetlikajoči se, prazni gozd — tedaj se izvne iz mojih prs en globok vzdih: Gremo na Štajersko!

Šentpeterske pravljice.

Vsak kraj ima svojo zgodovino, svoje posebnosti, šege in navade. Tako tudi St. Peter pri Mariboru, ki se ponaša z mnogimi pravljicami, ki segajo daleč nazaj v prejšnja stoletja. Saj se omenja St. Peter v neki listini že leta 1338, biti pa je morala že mnogo preja tukaj samostojna župnija in cerkev posvečena prvak apostolov sv. Petru, h kateri so nekako do leta 1787 spadale tudi sedanje samostojne župnije: Sv. Marjeta ob Pesnici, Sv. Barbara pri Mariboru in Sv. Martin pri Vurbergu. Pa pustimo to ter poslušajmo razne pravljice, v ka-